

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-355/10

Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

Kodeks graniczny Schengen — Decyzja 2010/252/UE — Ochrona morskich granic zewnętrznych — Wprowadzenie dodatkowych szczegółowych zasad ochrony granic — Uprawnienia wykonawcze Komisji — Zakres — Żądanie stwierdzenia nieważności

Streszczenie – wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 września 2012 r.

- Skarga o stwierdzenie nieważności — Prawo państw członkowskich, Parlamentu, Rady i Komisji do wniesienia skargi — Dopuszczalność nieuzależniona od wykazania interesu prawnego*
(art. 263 akapit drugi TFUE)
 - Skarga o stwierdzenie nieważności — Prawo Parlamentu do wniesienia skargi — Stanowisko zajęte przez Parlament w trakcie procedury uchwalania zaskarżonego aktu — Brak wpływu*
(art. 263 TFUE; decyzja Rady 1999/468 zmieniona decyzją 2006/512, art. 5a ust. 4 lit. e))
 - Akty instytucji — Uregulowanie podstawowe i przepisy wykonawcze — Przepisy wykonawcze niemogące ani zmieniać, ani uzupełniać istotnych elementów uregulowania podstawowego — Zakwalifikowanie jako istotne elementy — Uwzględnienie cech charakterystycznych i szczególnych danej dziedziny*
(art. 290 TFUE)
 - Kontrole graniczne, azyl i imigracja — Wspólnotowy kodeks w sprawie przepływu osób przez granice — Decyzja 2010/252 — Środek wykonawczy — Środek zawierający przepisy należące do kompetencji prawodawcy — Stwierdzenie nieważności tej decyzji*
(rozporządzenie nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, zmienione rozporządzeniem nr 296/2008, art. 12 ust. 5; decyzja Rady 2010/252)
 - Skarga o stwierdzenie nieważności — Wyrok stwierdzający nieważność — Skutki — Ograniczenie przez Trybunał — Utrzymanie w mocy skutków decyzji do czasu wydania nowej w rozsądnym terminie — Uzasadnienie oparte na pewności prawa*
(art. 264 akapit drugi TFUE)
1. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 37)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 38–40)

3. Ponieważ przyjmowanie istotnych norm w rozpatrywanej dziedzinie jest zastrzeżone do kompetencji prawodawcy Unii istotne przepisy danej dziedziny powinny być przyjmowane w drodze uregulowania podstawowego i nie podlegają delegacji. Tak więc nie podlegają delegacji przepisy, których przyjęcie wymaga dokonania wyboru politycznego wchodzącego w zakres własnych kompetencji prawodawcy Unii. Wynika stąd, że przepisy wykonawcze ani nie mogą zmieniać istotnych elementów uregulowania podstawowego, ani uzupełniać go poprzez nowe istotne elementy.

Kwestia, które elementy danej dziedziny należy zakwalifikować jako istotne, nie podlega wyłącznie ocenie prawodawcy Unii, lecz musi opierać się na obiektywnych czynnikach, które mogą zostać poddane kontroli sądowej. W tym zakresie należy rozważyć cechy charakterystyczne i szczególne danej dziedziny.

(por. pkt 64–68)

4. Decyzja 2010/252 uzupełniająca kodeks graniczny Schengen w odniesieniu do ochrony granic morskich w kontekście współpracy operacyjnej koordynowanej przez Europejską Agencję ds. Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej jest nieważna, ponieważ pkt 2.4 w części I załącznika do decyzji, który przewiduje, jakie środki może podejmować straż graniczna wobec wykrytych statków i osób na ich pokładzie, pozwala w szczególności na zatrzymanie statku, wejście na jego pokład, przeszukanie i przejście statku, przeszukanie i zatrzymanie osób znajdujących się na pokładzie, a także skierowanie statku lub tych osób do państwa trzeciego, a zatem również na podejmowanie środków przymusu wobec osób i statków, które mogą podlegać suwerennej władzy państwa bandery..

W istocie omawiana decyzja jest środkiem wykonawczym przyjętym na podstawie art 12 ust. 5 rozporządzenia nr 562/2006 ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 296/2008, nie może ona zatem zawierać norm dotyczących powierzenia straży granicznej uprawnień do zastosowania środków przymusu, ponieważ ich przyjęcie wymaga wyborów politycznych wchodzących w zakres własnych kompetencji prawodawcy Unii, jako że wymaga wyważenia rozbieżnych interesów na podstawie wielokrotnych ocen. Ponadto te przepisy dotyczące przyznawania straży uprawnień władzy publicznej, pozwalają na ingerencję w prawa podstawowe zainteresowanych osób o takiej intensywności, która sprawia, że konieczna staje się interwencja prawodawcy Unii.

(por. pkt 74, 76, 77; pkt 1 sentencji)

5. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 88–90)